

DECIZIA DELEGATĂ (UE) 2015/1602 A COMISIEI**din 5 iunie 2015****privind echivalența regimului prudențial și de solvabilitate pentru întreprinderile de asigurare și de reasigurare aflat în vigoare în Elveția în temeiul articolului 172 alineatul (2), al articolului 227 alineatul (4) și al articolului 260 alineatul (3) din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) ⁽¹⁾, în special articolul 172 alineatul (2), articolul 227 alineatul (4) și articolul 260 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Directiva 2009/138/CE stabilește un regim prudențial bazat pe riscuri pentru întreprinderile de asigurare și de reasigurare din Uniune. Aplicarea integrală a Directivei 2009/138/CE pentru asigurătorii și reasigurătorii din Uniune va începe la 1 ianuarie 2016.
- (2) Cu toate că Directiva Solvabilitate II va fi aplicată pe deplin începând cu 1 ianuarie 2016, Comisia poate să adopte deja prezenta decizie delegată, astfel cum se prevede la articolul 311 din Directiva Solvabilitate II.
- (3) Articolul 172 din Directiva 2009/138/CE se referă la echivalența regimului de solvabilitate al unei țări terțe aplicat activităților de reasigurare ale întreprinderilor care își au sediul central în respectiva țară terță. O determinare pozitivă a echivalenței permite tratarea contractelor de reasigurare încheiate cu întreprinderi care își au sediul central în țara terță respectivă în același mod ca și în cazul contractelor de reasigurare încheiate cu întreprinderi autorizate în conformitate cu directiva în cauză.
- (4) Articolul 227 din Directiva 2009/138/CE se referă la echivalența pentru asigurătorii din țări terțe care fac parte din grupuri cu sediul central în Uniune. O determinare pozitivă a echivalenței permite acestor grupuri, atunci când, ca metodă de consolidare pentru raportarea la nivel de grup, se folosesc deducerea și agregarea, să ia în considerare calculul cerințelor de capital și al capitalului disponibil (fonduri proprii) în temeiul normelor de competență non-UE, mai degrabă decât calcularea acestora în temeiul Directivei 2009/138/CE, în scopul calculării cerințelor de solvabilitate la nivel de grup și a fondurilor proprii eligibile.
- (5) Articolul 260 din Directiva 2009/138/CE se referă la echivalența întreprinderilor de asigurare și de reasigurare a căror societate-mamă își are sediul central în afara Uniunii. În conformitate cu articolul 261 alineatul (1) din Directiva 2009/138/CE, în cazul în care există o determinare pozitivă a echivalenței, statele membre se bazează pe supravegherea echivalentă la nivel de grup realizată de autoritățile de supraveghere a grupurilor din țara terță.
- (6) Regimul juridic al unei țări terțe trebuie să fie considerat ca fiind complet echivalent cu cel stabilit de Directiva 2009/138/CE în cazul în care acesta îndeplinește cerințele care oferă un nivel comparabil de protecție a deținătorilor de polițe de asigurare și a beneficiarilor. Determinările echivalenței depline realizate în temeiul articolului 172 alineatul (2), al articolului 227 alineatul (4) și al articolului 260 alineatul (3) sunt de durată nedeterminată, cu excepția cazului în care se abrogă.
- (7) La 9 martie 2015, Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) a oferit Comisiei, în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, un aviz privind sistemul de reglementare și de supraveghere a întreprinderilor și a grupurilor de (re)asigurare care se află în vigoare în Elveția. Avizul emis de EIOPA are la bază cadrul legislativ relevant din Elveția, inclusiv Legea elvețiană privind supravegherea pieței financiare din 22 iunie 2007 („FINMASA”), care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2009, Legea privind supravegherea asigurărilor („ISA”) din 17 decembrie 2004 și Ordonanța privind supravegherea asigurărilor („ISO”) ⁽³⁾. Comisia și-a întemeiat evaluarea pe informațiile furnizate de EIOPA.

⁽¹⁾ JO L 335, 17.12.2009, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale) de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

⁽³⁾ ISO a fost adoptată de Consiliul Federal Elvețian la 25 martie 2015 și intră în vigoare la 1 iulie 2015.

- (8) Ținând seama de dispozițiile Regulamentului delegat (UE) 2015/35 ⁽¹⁾ al Comisiei, în special articolele 378, 379 și 380, precum și de avizul EIOPA, o serie de criterii urmează a fi aplicate pentru a se evalua echivalența în temeiul articolului 172 alineatul (2), al articolului 227 alineatul (4) și, respectiv, al articolului 260 alineatul (3) din Directiva 2009/138/CE.
- (9) Criteriile respective cuprind anumite cerințe care sunt comune pentru două sau mai multe dintre articolele 378, 379 și 380 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35, care sunt valabile la nivelul întreprinderilor de (re)asigurare individuale ⁽²⁾ și la nivelul grupurilor de (re)asigurare și care vizează domeniul competențelor, al solvabilității, al guvernancei, al transparenței, al cooperării dintre autorități și al gestionării informațiilor confidențiale, precum și impactului deciziilor asupra stabilității financiare.
- (10) În primul rând, în ceea ce privește mijloacele, competențele și responsabilitățile, autoritatea elvețiană de supraveghere a pieței financiare (FINMA) are competența de a supraveghea în mod eficient activitățile de (re)asigurare și de a aplica sancțiuni sau de a lua măsuri de asigurare a respectării normelor, dacă este cazul, cum ar fi revocarea licenței de funcționare a unei întreprinderi sau înlocuirea întregii conduceri a acesteia sau a unei părți a conducerii întreprinderii. FINMA dispune de mijloacele financiare și umane necesare, de cunoștințele, de capacitățile și de mandatul de a-i proteja în mod eficient pe toți deținătorii de polițe de asigurare și pe toți beneficiarii.
- (11) În al doilea rând, în ceea ce privește solvabilitatea, evaluarea din cadrul testului elvețian de solvabilitate (*Swiss Solvency Test – SST*) cu privire la poziția financiară a întreprinderilor sau a grupurilor de (re)asigurare se bazează pe principii economice solide, iar cerințele în materie de solvabilitate se bazează pe o evaluare economică a tuturor activelor și pasivelor. SST impune întreprinderilor de (re)asigurare să dețină resurse financiare adecvate și prevede criterii privind provizioanele tehnice, investițiile, cerințele de capital (inclusiv nivelul minim de capital) și fondurile proprii, necesitând o intervenție în timp util din partea FINMA în cazul în care cerințele de capital nu sunt respectate sau în cazul în care sunt amenințate interesele deținătorilor de polițe de asigurare. Cerințele de capital sunt calculate în funcție de riscuri, fiind menite să surprindă riscurile cuantificabile. În cazul în care riscul nu este cuantificat, este abordat prin alte măsuri: de exemplu, riscurile operaționale sunt abordate din punct de vedere calitativ prin evaluarea calității elvețiene (*Swiss Quality Assessment – SQS*). Cerința principală de capital, cunoscută drept capital-țintă în cadrul SST, se calculează pentru a acoperi pierderile neprevăzute care rezultă din activitățile existente. În plus, valoarea absolută a cerinței minime de capital (capital minim) pentru asigurători variază în cadrul SST în funcție de linia de activitate de asigurare. Ambele cerințe sunt cel puțin la fel de stricte precum cerințele corespunzătoare prevăzute de Directiva 2009/138/CE pentru toate combinațiile de linii de activitate ale asigurătorilor elvețieni actuali. În ceea ce privește modelele, întreprinderile de asigurare pot utiliza un model standard sau, la cererea FINMA ori din proprie inițiativă, un model intern.
- (12) În al treilea rând, în ceea ce privește guvernancea, regimul elvețian de solvabilitate impune întreprinderilor de (re)asigurare să aibă instituit un sistem eficient de guvernance, impunându-le în special o structură organizațională clară, cerințe de competență și onorabilitate pentru persoanele care administrează efectiv întreprinderile, un proces eficient de transmitere a informațiilor în cadrul întreprinderilor și către FINMA. În plus, FINMA supraveghează cu eficacitate funcțiile și activitățile externalizate.
- (13) De asemenea, SST impune întreprinderilor și grupurilor de (re)asigurare să mențină funcțiile de management al riscurilor, de asigurare a conformității, de audit intern și funcția actuarială. SST impune un sistem de management al riscurilor care să permită identificarea, măsurarea, monitorizarea, managementul și raportarea riscurilor, precum și un sistem eficace de control intern. Cerințele prevăzute de Directiva 2009/138/CE privind auditul intern și asigurarea conformității pentru întreprinderile „solo” sunt abordate în mod satisfăcător de către ISO, deoarece aceasta consolidează cerințele în materie de management al riscurilor și în special obligația de a avea o funcție de asigurare a conformității.
- (14) Regimul aflat în vigoare în Elveția impune ca modificările aduse politicii comerciale sau conducerii întreprinderilor sau grupurilor de (re)asigurare ori participațiilor calificate în astfel de întreprinderi sau grupuri să fie consecvente în ceea ce privește o administrare corectă și prudentă. În special, achizițiile, modificările aduse planului de afaceri sau participațiilor calificate ale întreprinderilor de (re)asigurare sau ale grupurilor de asigurare trebuie notificate FINMA, care poate aplica sancțiuni corespunzătoare în cazul în care acest lucru este justificat, cum ar fi interzicerea unei achiziții.
- (15) În al patrulea rând, în ceea ce privește transparența, întreprinderile și grupurile de (re)asigurare trebuie să furnizeze FINMA orice informație necesară pentru supraveghere și publicarea, cel puțin anual, a unui raport privind solvabilitatea și situația lor financiară. Cerințele prevăzute de Directiva 2009/138/CE în ceea ce privește publicarea informațiilor sunt abordate în mod satisfăcător în ISO, deoarece tipurile de informații calitative și

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), (JO L 12, 17.1.2015, p. 1).

⁽²⁾ În prezentul act precizăm dacă avem în vedere întreprinderile de asigurare la nivel individual („solo”) sau la nivel de grup. Întreprinderile „solo” pot face parte din grupuri sau nu.

cantitative care trebuie publicate sunt în conformitate cu Directiva 2009/138/CE. În temeiul ISO, întreprinderile și grupurile de (re)asigurare trebuie să își facă publice activitățile economice, performanța, managementul riscurilor, profilul de risc, metodele utilizate pentru evaluarea în special a provizioanelor, gestionarea de capital și solvabilitatea.

- (16) În al cincilea rând, în ceea ce privește secretul profesional, cooperarea și schimbul de informații, în regimul în vigoare în Elveția sunt instituite obligații privind secretul profesional pentru toate persoanele care lucrează sau au lucrat pentru FINMA, inclusiv pentru auditorii și experții care acționează în numele FINMA. Obligațiile respective prevăd, de asemenea, faptul că informațiile confidențiale nu pot fi divulgate decât în formă agregată sau sintetică, fără a se aduce atingere cazurilor reglementate de dreptul penal. În plus, FINMA va utiliza informațiile confidențiale primite de la alte autorități de supraveghere numai pentru a-și îndeplini atribuțiile și în scopurile prevăzute de lege. Regimul aflat în vigoare în Elveția prevede, de asemenea, că, în cazul în care o întreprindere de (re)asigurare este declarată falimentară sau în cazul în care a fost dispusă de către un tribunal lichidarea sa silită, informațiile confidențiale pot fi divulgate în cazul în care nu se referă la terțe părți implicate în salvarea întreprinderii respective. FINMA poate transmite informațiile confidențiale primite de la o altă autoritate de supraveghere autorităților, organismelor sau persoanelor care intră sub incidența obligațiilor secretului profesional în Elveția numai după ce a primit acordul expres din partea respectivei autorități de supraveghere. FINMA a semnat memorandumuri de înțelegere cu toate statele membre ale Uniunii pentru a coordona cooperarea internațională, în special în ceea ce privește schimbul de informații confidențiale.
- (17) În al șaselea rând, în ceea ce privește impactul deciziilor sale, FINMA și celelalte autorități elvețiene care au mandatul de a asigura buna funcționare a piețelor financiare, cum ar fi Banca Națională a Elveției și Ministerul de Finanțe, dispun de mijloacele necesare pentru a aprecia modul în care deciziile vor afecta stabilitatea sistemelor financiare în ansamblu, în special în situațiile de urgență, și pentru a se ține seama de potențialele efecte prociclice în cazul în care au loc perturbări excepționale ale piețelor financiare. În temeiul regimului în vigoare în Elveția, între autoritățile menționate anterior au loc reuniuni regulate pentru a face schimb de informații cu privire la riscurile legate de stabilitatea financiară și pentru coordonarea acțiunilor pe care le întreprind. Astfel de reuniuni au loc și la nivel internațional, în cadrul cărora autoritățile elvețiene, de exemplu, fac schimb de informații cu colegiile de supraveghere din statele membre ale Uniunii și cu EIOPA cu privire la aspecte legate de stabilitatea financiară.
- (18) Articolele 378 și 380 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35 stabilesc, de asemenea, criteriile specifice privind echivalența pentru activitățile de reasigurare și pentru supravegherea la nivel de grup.
- (19) În ceea ce privește criteriile specifice pentru activitățile de reasigurare în temeiul articolului 378 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35, accesul la activitatea de reasigurare este condiționat de obținerea prealabilă a unei autorizații din partea FINMA sub rezerva îndeplinirii unor standarde detaliate prevăzute de lege. Întreprinderile de reasigurare captive intră sub incidența regimului de solvabilitate în vigoare în Elveția în temeiul ISO.
- (20) În ceea ce privește criteriile specifice pentru supravegherea la nivel de grup în temeiul articolului 380 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35, FINMA are competența de a stabili întreprinderile care intră sub incidența supravegherii la nivel de grup și de a supraveghea întreprinderile de asigurare și reasigurare care fac parte dintr-un grup. FINMA supraveghează toate întreprinderile de (re)asigurare asupra cărora o întreprindere participativă, astfel cum este definită la articolul 212 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/138/CE, exercită o influență dominantă sau semnificativă.
- (21) FINMA are capacitatea de a evalua profilul de risc, poziția financiară și solvabilitatea întreprinderilor de (re)asigurare care fac parte dintr-un grup, precum și strategia de afaceri a grupului respectiv.
- (22) În temeiul regimului în vigoare în Elveția, normele de raportare și normele contabile permit monitorizarea tranzacțiilor intragrup și a concentrărilor de riscuri, pe care grupurile de (re)asigurare trebuie să le raporteze cel puțin o dată pe an.
- (23) În temeiul regimului în vigoare în Elveția, FINMA restricționează utilizarea fondurilor proprii ale unei întreprinderi de (re)asigurare dacă acestea nu pot fi puse în mod eficient la dispoziție pentru a acoperi cerința de capital a întreprinderii participative pentru care se calculează solvabilitatea la nivel de grup. Calculul solvabilității la nivel de grup conduce la rezultate cel puțin echivalente cu rezultatele obținute prin metodele prevăzute la articolele 230 și 233 din Directiva 2009/138/CE, fără o dublă contabilizare a fondurilor proprii și după eliminarea creării de capital intragrup prin finanțare reciprocă. Mai în detaliu, chiar și în cazul în care nu există o rată de solvabilitate la nivel de grup în conformitate cu articolele 230 și 233 din Directiva 2009/138/CE, ci o serie de rate de solvabilitate pentru fiecare entitate din cadrul unui grup, această serie cuprinde toate interacțiunile dintre entitățile grupului și, prin urmare, ia în considerare structura grupului.
- (24) În consecință, având în vedere că îndeplinește toate criteriile stabilite la articolele 378, 379 și 380 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35, se consideră că regimul de reglementare și de supraveghere în vigoare în Elveția pentru întreprinderile și grupurile de (re)asigurare îndeplinește criteriile de echivalență totală prevăzute la articolul 172 alineatul (2), la articolul 227 alineatul (4) și la articolul 260 alineatul (3) din Directiva 2009/138/CE.

- (25) Comisia poate efectua o revizuire specifică referitoare la o anumită țară terță sau la un anumit teritoriu terț în orice moment în afara revizuirii generale, în cazul în care evoluțiile relevante impun reevaluarea de către Comisie a recunoașterii acordate prin prezenta decizie. Comisia ar trebui să continue să monitorizeze, cu sprijinul tehnic al EIOPA, evoluția regimului în vigoare în Elveția și îndeplinirea condițiilor pe baza cărora a fost luată prezenta decizie.
- (26) Directiva 2009/138/CE se aplică de la 1 ianuarie 2016. Prezenta decizie ar trebui, prin urmare, să acorde echivalența, începând cu data respectivă, a regimurilor de solvabilitate și prudențiale în vigoare în Elveția,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

De la 1 ianuarie 2016, regimul de solvabilitate în vigoare în Elveția care se aplică activităților de reasigurare ale întreprinderilor cu sediul central în Elveția este considerat a fi echivalent cu cerințele prevăzute în titlul I din Directiva 2009/138/CE.

Articolul 2

De la 1 ianuarie 2016, regimul de solvabilitate în vigoare în Elveția care se aplică întreprinderilor de asigurare și de reasigurare cu sediul central în Elveția este considerat a fi echivalent cu cerințele prevăzute în titlul I capitolul VI din Directiva 2009/138/CE.

Articolul 3

De la 1 ianuarie 2016, regimul prudențial în vigoare în Elveția care se aplică supravegherii întreprinderilor de asigurare și de reasigurare dintr-un grup este considerat a fi echivalent cu cerințele prevăzute în titlul III din Directiva 2009/138/CE.

Articolul 4

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 5 iunie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER